

TÔI ĐÃ GIÚP XÃ NHƯ THẾ NÀO ?

PHẠM VĂN KÝ

Huyện ủy viên huyện ủy Nam-ninh

Huyện ủy Nam-ninh (Nam-hà) phân công tôi làm phái viên của Huyện ủy từ giữa năm 1966. Tôi luôn luôn cố gắng làm tốt nhiệm vụ của Huyện ủy giao cho. Nhưng mãi đến cuối năm 1967, tôi mới hiểu và làm được tương đối tốt *chức trách của một huyện ủy viên làm phái viên phụ trách xã*.

Trước đây trong việc giúp xã, tôi vẫn thường nặng về đôn đốc các đồng chí ở cơ sở thi hành mọi công tác của Huyện ủy và của các ngành ở huyện đưa xuống. Thấy cán bộ cơ sở lúng túng, tôi thường làm thay. Công việc của huyện dồn xuống xã nhiều. Việc nào tôi cũng đôn đốc xã làm, không tính toán việc nào làm trước, việc làm sau, việc nào cần tập trung làm dứt điểm, nên có việc đang làm dở phải gác lại làm việc khác, không có mặt công tác nào nổi, không phát động được phong trào lên mạnh, cán bộ và quần chúng thiếu phần khởi, hồ hởi.

Sau hai lần nghiên cứu Nghị quyết số 136 của Ban bí thư Trung ương Đảng và tài liệu hướng dẫn của Ban tổ chức Trung ương Đảng, lại được đọc các bài đăng trên tạp chí *Xây dựng Đảng* về huyện ủy chỉ đạo cơ sở, về nội dung và kinh nghiệm xây dựng các chi bộ, đảng bộ cơ sở “bốn tốt”, như kinh nghiệm của Đảng ủy xã Khánh-thủy (Ninh-bình), tôi mới thấy được cụ thể hơn trách nhiệm của mình. Sự hướng dẫn của cấp trên, sự giúp đỡ của tập thể Huyện ủy và những kinh nghiệm của các đảng bộ bạn đã giúp tôi nhận rõ được những thiếu sót, nhược điểm của mình và còn gợi cho tôi nhiều điều rất bổ ích trong việc cải tiến nội dung và phương pháp giúp xã.

Điểm đầu tiên, tôi thấy rõ nhiệm vụ của mình là: Trong từng thời gian, phải giúp đảng bộ cơ sở phụ trách xác định được một số vấn đề mấu chốt cần tập trung giải quyết để từng bước đưa phong trào tiến lên một cách vững chắc. Muốn làm được như vậy, một mặt phải nắm vững các nghị quyết, chỉ thị của cấp trên, của Huyện ủy; Mặt khác, phải nghiên cứu nắm được đặc điểm, tình hình, chỗ mạnh, chỗ yếu của đảng bộ xã. Tác phong làm việc cũng phải đổi mới, không phải chỉ chân đi, tai nghe, miệng nói, tay làm, mà còn bắt óc phải luôn luôn suy nghĩ. Có như vậy, mới giúp xã một cách cơ bản, giúp mới trúng, sát và cụ thể. Trong công tác thực tế, tình hình cụ thể và yêu cầu của những vấn đề cụ thể phải giải quyết của các chi bộ, đảng bộ cơ sở không phải bao giờ cũng hoàn toàn giống nhau. Do đó, làm việc gì cũng cứ máy móc, rập khuôn như nhau, không vận dụng nghị quyết, chỉ thị của Huyện ủy sát hợp với tình hình của từng nơi, trong từng lúc thì kết quả công tác trước mắt sẽ bị hạn chế rất nhiều và cũng khó đẩy phong trào lên một cách vững chắc được.

Với nhận thức trên, tôi đã đi sâu nắm lại tình hình cơ bản về mọi mặt của đảng bộ mình phụ trách. Tình hình ruộng đất, hợp tác xã, thói quen làm ăn của quần chúng, tổ chức cơ sở đảng và các đoàn thể quần chúng... Qua đó, tìm ra chỗ mạnh, chỗ yếu của đảng bộ, xác định những vấn đề gì phải giải quyết và giải quyết bằng cách nào.

Huyện ủy giao cho tôi phụ trách ba xã. Trước hết, tôi đi sâu chỉ đạo riêng một xã yếu nhất, vì đẩy được phong trào xã này lên sẽ có kinh nghiệm thực tế giúp hai xã kia. Hơn nữa, đó chính là cơ sở rất tốt để thuyết phục hai xã kia. Khi chỉ đạo xã này, tôi đi sâu vào một hợp tác xã, một chi bộ, một đội sản xuất, một tổ đảng. Qua nghiên cứu và so sánh tình hình, tôi thấy xã này nhiều ruộng nhất huyện, song ruộng lại cao và chua. Sản xuất nông nghiệp yếu nhất huyện. Nhân dân không phải chỉ thuần túy làm nông nghiệp, phải nhường bớt ruộng cho các xã bạn. Cấy, cày, thu hoạch thường không đảm bảo thời vụ. Các hợp tác xã chưa được củng cố vững

mạnh, trong đó có một hợp tác xã phải xếp vào loại nát nhất huyện. Toàn xã moi thu hút được 78% số hộ vào hợp tác xã. Kinh tế của hợp tác xã chưa hơn hẳn kinh tế phụ của gia đình xã viên. Nhiều đảng viên, cán bộ (có cả chi ủy viên) chưa nêu cao được vai trò tiên phong, gương mẫu trong lao động sản xuất tập thể. Đảng ủy xã và các chi ủy hợp tác xã rất coi nhẹ việc củng cố, phát huy vai trò lãnh đạo của mình đối với các đội sản xuất.

Từ tình hình trên đây, tôi thấy muốn đưa phong trào xã này tiến lên mạnh mẽ, vững chắc, đẩy mạnh được sản xuất và củng cố được hợp tác xã, phải giữ cho đảng bộ xã từng bước tập trung giải quyết bằng được mấy vấn đề mấu chốt dưới đây: *Một là*, phải quản lý thật tốt lao động, đưa công cụ cải tiến vào sản xuất, chủ yếu là các công cụ vận chuyển (xe, thuyền) để tăng năng suất lao động. Có như vậy, mới có đủ lao động để thực hiện các biện pháp kỹ thuật, sản xuất kịp thời vụ và xây dựng các cơ sở vật chất, kỹ thuật cho hợp tác xã... *Hai là*, phải đẩy mạnh phong trào làm thủy lợi (chủ yếu là diệt hạn), có bảo đảm đủ nước thì mới có thể áp dụng và phát huy được các yếu tố kỹ thuật khác. Kết hợp với việc làm thủy lợi, sửa sang đường xá và mương ngòi để sử dụng rộng rãi các công cụ vận chuyển. *Ba là*, củng cố hợp tác xã nông nghiệp, sát nhập bốn hợp tác xã lại thành hai hợp tác xã quy mô thích hợp, giáo dục kỹ tinh thần làm chủ tập thể cho xã viên, vận động xã viên giao cho hợp tác xã quản lý những ruộng đất để lại không đúng chính sách, phát triển thêm xã viên mới. *Bốn là*, phải củng cố đảng bộ xã, trước hết là làm cho đảng ủy và chi ủy đi sâu lãnh đạo, củng cố tốt các đội sản xuất, phát huy vai trò tiên phong, gương mẫu của cán bộ, đảng viên trong lao động sản xuất tập thể và xây dựng, củng cố vững chắc hợp tác xã.

Bốn khâu mấu chốt trên đây có quan hệ rất chặt chẽ với nhau. Trong đó, củng cố đảng bộ là khâu có ý nghĩa quyết định nhất. Củng cố đảng bộ nhằm bảo đảm lãnh đạo, chỉ đạo thực hiện tốt tất cả các khâu

mẫu chốt nói trên và mọi hoạt động trong xã. Đồng thời, phải thông qua các khâu củng cố hợp tác xã, quản lý lao động, làm thuỷ lợi mà củng cố đảng bộ, nâng cao chất lượng lãnh đạo của các tổ đảng, chi ủy và đảng ủy xã, rèn luyện, giáo dục cán bộ, đảng viên. Đảng bộ đã bàn và định mức thời gian hoàn thành từng khâu công tác mẫu chốt nói trên.

Trong khi chỉ đạo các công tác trước mắt, trong từng thời gian ngắn, đảng ủy phải nắm vững mấy vấn đề mẫu chốt trên, khéo kết hợp làm tốt công tác trước mắt với từng bước hoàn thiện nhiệm vụ trung tâm, không vì làm việc trước mắt mà buông lơi, coi nhẹ lãnh đạo, chỉ đạo thực hiện các khâu công tác cơ bản, mẫu chốt đã được xác định.

Thời gian qua, nhất là từ năm 1968 đến nay, do xác định được một số khâu mẫu chốt nói trên, đồng thời có quyết tâm và biện pháp chỉ đạo cụ thể, kết hợp với việc làm những công tác trước mắt trong từng thời gian ngắn, đảng ủy xã này đã chủ động, từng bước giải quyết tốt một số vấn đề cơ bản, tạo cơ sở cho phong trào có thể tiến lên vững chắc. Do kết hợp chặt chẽ giáo dục chính trị, tư tưởng cho xã viên với việc liên tục phát động thi đua giành danh hiệu dũng sĩ và bố trí, tổ chức, phân công, sử dụng lao động được hợp lý hơn trước, đồng thời sử dụng rộng rãi công cụ cải tiến vào sản xuất, nên năng suất lao động tăng rõ rệt, lao động làm một héc-ta gieo trồng từ 1,9 năm 1965 đã giảm xuống còn 1,4 năm 1968. Nhờ đó, việc cày cấy, thu hoạch... bảo đảm được thời vụ hơn trước, công tác làm thuỷ lợi được xếp vào loại giỏi trong huyện, có lúc huy động được trên 700 trong số hơn 800 lao động đi đào mương. Hợp tác xã đã củng cố và làm ăn tốt hơn trước, kết nạp thêm được 156 hộ vào hợp tác xã, nâng tỉ lệ số nông dân gia nhập hợp tác xã từ 78% lên 98%... Kết quả quan trọng và quyết định nhất là sự trưởng thành của đảng bộ, của đội ngũ cán bộ, đảng viên trong xã. Đảng bộ đã phát huy được tác dụng lãnh đạo trên mọi mặt hoạt động của địa phương, nhất là lãnh đạo sản xuất, xây dựng củng cố hợp tác xã tốt hơn trước; đồng thời, kết nạp thêm được

thêm nhiều người ưu tú trong phong trào quần chúng vào Đảng, đưa tổng số đảng viên của Đảng bộ từ 45 lên 97 đồng chí...

Nếu cứ làm việc tùy tiện, gặp đâu làm đấy, không có ý đồ rõ ràng, chắc rằng thời gian qua, tôi không thể giúp đảng bộ xã này lãnh đạo, chỉ đạo thực hiện tương đối tốt mấy vấn đề mấu chốt nói trên.

Trong thực tế, nhiều công việc phải tiến hành xen kẽ với nhau, việc trước chưa xong, việc sau đã tới. Để khắc phục tình trạng bị động trong công tác, huyện giao gì làm nấy, tôi đã giúp đảng ủy xã đề ra lịch công tác trong từng thời gian, định rõ công tác nào là trung tâm thường xuyên, công tác nào là trọng tâm đột xuất, công tác nào là làm kết hợp. Tuỳ theo vị trí từng công tác, bố trí lực lượng chỉ đạo, lực lượng cán bộ, đảng viên, quần chúng và ấn định thời gian hoàn thành, vừa bảo đảm tập trung vào việc chính, vừa làm tốt các công việc trước mắt. Đối với những việc xét thấy không thể kết hợp làm được và có thể lùi lại, tôi mạnh dạn trao đổi đề nghị đảng ủy xã hoãn lại, bố trí thời gian làm sau và báo cáo với cấp trên. Cách làm việc như vậy đã giúp cho đảng ủy xã chủ động trong công tác lãnh đạo và chỉ đạo, làm việc gì cũng tính toán trước sau, cân nhắc lợi hại, có ý định hẩn hoi, dám quyết định, dám chịu trách nhiệm; không vì cấp trên đốc thúc mà bỏ dở những việc đang làm để làm việc khác.

Muốn biến chương trình công tác đúng đắn nói trên thành hành động cụ thể của quần chúng, tạo nên phong trào mạnh mẽ, chúng ta còn phải biết cách tổ chức thực hiện tốt.

Để giúp đảng ủy xã chỉ đạo thực hiện tốt, tôi đã cố gắng phấn đấu cải tiến tác phong của mình, đồng thời đi sâu vào hai khâu: **Phát huy vai trò của các tổ chức đảng ở cơ sở** (đảng ủy, các chi ủy, tổ đảng), **vai trò của cán bộ, đảng viên và phát động, tổ chức quần chúng hành động.**

Trước hết, để khắc phục tình trạng chỉ đạo chung chung, không đi sâu vào các đội sản xuất, không nắm sát tình hình làm ăn của quần chúng, tôi đã giúp đảng ủy xã phân công các đảng ủy viên phụ trách các hợp tác

xã và đội sản xuất (nhất là các đơn vị kém), phụ trách từng khâu công tác, đặc biệt là các khâu then chốt trong từng thời gian. Ngoài trách nhiệm được phân công thường xuyên đó, hằng ngày, các đồng chí ủy viên thường vụ đảng ủy và đồng chí thường trực ủy ban xã còn luân phiên nhau làm nhiệm vụ “trực đồng”. Công việc của đồng chí “trực đồng” là phải xuống các đội sản xuất (nhất là các đội yếu, kém) trực tiếp ra đồng ruộng xem xét tình hình làm ăn của quần chúng và tình hình ruộng ở từng đội sản xuất trong từng ngày.

Nhờ nắm được tình hình kịp thời và cụ thể, đảng ủy đã giúp đỡ, đôn đốc các hợp tác xã, đội sản xuất được cụ thể và kịp thời. Hằng ngày vào buổi chiều hay tối, tập thể ban thường vụ đảng ủy và thường trực ủy ban xã hội ý, nghe đồng chí “trực đồng” phản ánh tình hình đã nắm được trong ngày và bàn biện pháp giúp đỡ các chi bộ, các hợp tác xã. Do nắm được tình hình cụ thể, các cuộc họp của đảng ủy và ủy ban xã có nội dung thiết thực hơn, việc uốn nắn những lệch lạc ở bên dưới được cụ thể, kịp thời; các chi ủy, các ban quản trị tiếp thu phê bình dễ dàng hơn. Đồng thời, việc đó còn thúc đẩy các chi ủy, các ban quản trị phải đi sâu, đi sát xã viên và đồng ruộng. Việc theo dõi thi đua được chặt chẽ và thưởng, phạt được rõ ràng, chính xác hơn.

Bên cạnh nhiều đơn vị, nhiều cán bộ, đảng viên hăng hái thực hiện nghị quyết, chủ trương của đảng ủy, cũng có một số cán bộ, đảng viên chưa thông suốt, hoặc do khó khăn, rồi không tích cực chỉ đạo quần chúng thực hiện. Trong công tác của mình, chúng ta phải biết lấy kinh nghiệm thực tế của những nơi, những người làm tốt, đạt kết quả tốt, để thuyết phục, giúp đỡ những nơi, những người làm chưa tốt. Có như vậy mới có phong trào đồng đều, mọi việc mới trôi chảy. Đó cũng là một cách đi đường lối quần chúng trong việc chỉ đạo thực hiện. Trong công tác chỉ đạo, nhất là chỉ đạo thực hiện các biện pháp sản xuất nông nghiệp, càng cần phải có kinh nghiệm cụ thể để phổ biến, vận động cán bộ, quần chúng

áp dụng một cách rộng rãi và nhanh chóng, có khi hằng ngày hay hằng buổi. Có như vậy mới nâng cao được năng suất lao động, bảo đảm sản xuất kịp thời vụ và đúng kỹ thuật. Do đó, trong mọi công việc, tôi thường xuyên cùng đồng chí bí thư đảng ủy xã trực tiếp, theo dõi, chỉ đạo riêng một tổ đảng, một đội sản xuất, rồi rút kinh nghiệm phổ biến ngay cho các chi bộ, các hợp tác xã và đội sản xuất trong toàn xã. Ví dụ: đảng ủy đề ra chủ trương mỗi đội góp một số lao động lập đội thủy lợi nửa chuyên trách, vừa gặt vừa tranh thủ làm thủy lợi. Một số đội nói không có người và không cử người vào đội thủy lợi, chỉ gặt chứ không làm thủy lợi. Qua chỉ đạo trực tiếp một sản xuất và kiểm tra một số đội khác, chúng tôi thấy sở dĩ gặt chậm là do xã viên còn đi làm muộn, tổ chức nhóm gặt chưa hợp lý, phân bổ xe vận chuyển lúa cũng không đều giữa các nhóm... Thấy vậy, chúng tôi kịp thời uốn nắn và giúp các đội tổ chức và quản lý chặt chẽ lao động. Nhờ đó, việc gặt được nhanh hơn. Các đội sản xuất tán thành rút bớt một số người đi làm thủy lợi.

Để phát huy vai trò tiên phong gương mẫu của cán bộ, đảng viên, đi đôi với công tác giáo dục chính trị tư tưởng, mọi công việc đều phải được cán bộ, đảng viên bàn bạc, thông suốt ý nghĩa, thấy rõ trách nhiệm và nhất trí quyết định. Đối với mỗi việc làm, tôi bàn với đảng ủy xã đề các đồng chí hướng dẫn cụ thể cho các chi bộ, tổ đảng, giao chỉ tiêu cụ thể cho từng đảng viên (kể cả các đảng ủy viên, chi ủy viên). Ví dụ: Mỗi cán bộ, đảng viên phải làm bao nhiêu mét khối đất thủy lợi, mấy sào bèo hoa dâu... Trong sản xuất, công tác, cán bộ, đảng viên phải đi trước, làm trước, dùng hành động thực tế của mình đề vận động, thuyết phục quần chúng của cùng làm. Các cuộc họp chi bộ, tổ đảng thường xuyên kiểm điểm, biểu dương những đảng viên hăng hái làm tròn nhiệm vụ và phê bình, giúp đỡ kịp thời những đảng viên không tích cực thực hiện những công việc đã được tập thể giao cho.

Những việc làm trên đã thực sự góp phần tạp nên phong trào quần chúng sôi nổi sản xuất, công tác... Ngoài ra, để phát động và tổ chức quần chúng hành động, tôi thường xuyên giúp đảng ủy và ủy ban hành chính xã chỉ đạo tốt các phong trào thi đua do ủy ban hành chính xã phát động hằng tháng, do các hợp tác xã phát động hằng tuần. Mỗi việc đều giao chỉ tiêu cụ thể cho từng đội sản xuất, cho từng lao động. Việc gì đã phát động thi đua thì đều có theo dõi, sơ kết, thông báo, biểu dương, khen thưởng kịp thời, không chỉ đạo theo kiểu “đánh trống bỏ rùi”. Vì thế, phong trào quần chúng luôn luôn có khí thế sôi nổi.

Do bước đầu cải tiến được tác phong công tác của mình và giúp đảng bộ xã cải tiến sự chỉ đạo thực hiện, nên thời gian qua, xã này đã từng bước chỉ đạo giải quyết dứt điểm được một số vấn đề máu chót, đồng thời cũng làm được tốt các mặt công tác thường xuyên khác.

Được giao nhiệm vụ giúp đỡ ba xã, song tôi đã dành hai phần ba thời gian công tác vào việc chỉ đạo phong trào ở xã này. Những kinh nghiệm thực tế, sự chuyển biến tốt của xã này đã có tác dụng thúc đẩy hai xã kia. Đến nay, cả ba xã đều không còn đội sản xuất nào phải xếp vào loại yếu kém.

Ngoài hai vấn đề nói trên, tôi thấy phái viên cần phải có nhiệt tình rất cao đối với việc xây dựng phong trào ở địa phương mình phụ trách.

Trong thực tiễn, việc giúp xã (nhất là đối với những xã yếu, kém) đưa phong trào tiến lên, hoàn thành tốt nhiệm vụ chính trị và xây dựng đảng bộ được tốt không phải là đơn giản, dễ dàng. Trái lại, việc đó có rất nhiều khó khăn, phức tạp. Đương nhiên, việc giải quyết những khó khăn phức tạp đó, lãnh đạo và chỉ đạo các mặt công tác ở xã là trách nhiệm của đảng bộ, của các cán bộ đảng viên ở xã đó. Nhưng tôi thường nghĩ: được huyện ủy giao nhiệm vụ giúp đỡ xã, phong trào của xã đó mạnh hay yếu, người phái viên của huyện ủy phải cùng đảng bộ xã gánh vác phần trách nhiệm nặng nề. Tinh thần trách nhiệm đó không phải trừu tượng, chung

chung, mà phải được thể hiện bằng những hành động rất cụ thể trong công tác hằng ngày. Công việc ở xã càng khẩn trương, càng khó khăn, phức tạp, càng đòi hỏi phái viên của huyện ủy đề cao tinh thần trách nhiệm của mình. Tinh thần trách nhiệm đó cũng không phải chỉ là lý trí, nguyên tắc, mà còn là tình cảm đậm đà, thấm thiết của mình đối với phong trào địa phương, nhất là đối với quần chúng, với các đồng chí ở đảng bộ xã mình công tác. Tinh thần trách nhiệm đối với phong trào các xã mình phụ trách luôn luôn gắn liền với tinh thần cách mạng tiến công, thường xuyên suy nghĩ tìm mọi cách để giúp đảng bộ xã xây dựng củng cố phong trào ngày càng tiến lên mạnh mẽ và vững chắc. Tinh thần tiến công liên tục và nhiệt tình công tác đó đã giúp tôi tránh được tư tưởng thoả mãn khi phong trào đã có chuyển biến tốt ; khắc phục được tư tưởng ngại khó, buồn nản khi được phân công về nơi yếu kém hoặc phong trào còn có nhiều khó khăn; đi sâu suy nghĩ tìm cách đẩy mạnh hơn nữa phong trào ở tất cả những xã do mình phụ trách.

Tôi còn nghĩ : mình là phái viên phụ trách xã, phải luôn luôn lấy kết quả của việc giúp các xã hoàn thành thắng lợi mọi nhiệm vụ của Huyện ủy giao và của đảng bộ xã đề ra làm căn cứ quan trọng nhất để chứng minh nhiệt tình của mình đối với xã. Đó cũng chính là vinh dự, là niềm vui chính đáng của mình. Không nên tính toán hơn kém, giữa phụ trách xã với phụ trách ngành của huyện. Cần xác định : xã đó là trận địa chiến đấu của mình, và đứng ở trận địa đó phải liên tục tiến công, luôn luôn chiến thắng.

Những ý kiến trên đây đã luôn luôn cổ vũ tôi phấn khởi, tin tưởng, quyết tâm từng bước đi vào thực hiện tốt chức trách của mình.

Thời gian qua, tôi đã cố gắng giúp các xã mình phụ trách làm được một số việc. Những đối chiếu với yêu cầu của phong trào và chức trách của mình, tôi thấy vẫn còn nhiều thiếu sót và nhược điểm, như chưa giúp các đảng bộ xã nắm vững và thực hiện tốt ba cuộc cách mạng hiện nay ở

nông thôn, nhất là chưa tập trung đẩy mạnh cuộc cách mạng kỹ thuật trong nông nghiệp, chưa đi sâu vào quản lý hợp tác xã. Việc bồi dưỡng, phát huy tính tích cực, chủ động của cán bộ cơ sở tuy có tiến bộ hơn trước, nhưng vẫn chưa mạnh. Lề lối làm việc của tôi cũng vẫn còn sự vụ, chưa dành được nhiều thời giờ vào việc đọc sách báo, nâng cao trình độ hiểu biết để có thể phục vụ quần chúng được tốt hơn nữa.

Thời gian tới, tôi sẽ cố gắng khắc phục những thiếu sót, nhược điểm đó, để ngày càng thực hiện tốt hơn nữa chức trách nặng nề và vẻ vang của mình.